

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

18. An plures Vniversitates, & Marones Regni possint constituere unum,
aut alterum in Procuratorem ad effectum intrandi in Parlamento? Ex p. 1.
t. 3. r. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

nationis, & incolarum Regni iniuriam: nam, cum sint filij, priuantur pane domestico, vt ille frangatur extraneis. Post hæc scripta, inueni Hieronim. Suritem, rerum Hispan. nobilissimum Scriptorem obseruasse tom. 6. lib. 10. c. 99. Ferdinandum Regem Catholicum in suo testamento filio Principi commendasse [*muy encarecidamente; que no hiziesse mudanza de los Oficiales; que el tenia en los Reynos de Aragon, por que entendia, que era cosa muy necesaria, que los Oficiales se proueyessen en personas naturales de la misma tierra: afirmando, que tenia experiencia, que era esto lo que mas conuenia.*] Hæc ille.

RESOL. XVIII.

An plures Vniuersitates, & Barones Regni possint constituere vnum, aut alterum in Procuratorem ad effectum intrandi in Parlamentum? Ex part. 1. tr. 3. Ref. 7.

§. 1. **R**espondeo, in rigore, & absolute loquendo, non esse illicitum, si sciunt Procuratores esse timorata conscientia, & amatores boni publici, non querentes semetipsos, sed communem Regni necessitatem. Verum, vt plurimum, hoc facere, non est expediens. Sed de hac re differentem, non Religiosum audiant, sed vnum ex primis Consiliariis, quem tunc Rex noster habuerit: is est Ioan. Francisc. Aponete in *tr. de potest. Prærogis, tit. de elect. Official. §. 5. n. 23.* vbi ait: [*Permissus est abusus, vt procuraciones omnes ad preces ministrorum in ipsorum personas fiant, vel ab eis dependentibus: Populi enim infelij, & ignari, & insipientes sic venditi, & consumpti reperiuntur donando, quæ nunquam cogitauerunt in ipsorum perditionem, tenentes labia clausa ob metum, contra sanctam, & indubitam Regis intentionem. Quæ, etsi apparenter videantur redundare in eius utilitatem, omnia effectiue sunt in ipsius inestimabile damnum, ob exinanitionem populorum, diminutionem Regni reddituum, & in offensionem diuinæ Iustitiæ, ob quæ sanguis pauperum perpetuo clamat. Et quænam gubernatio est ista pro futuris contingentibus, vt Parlamentum, & congregatio tanti ponderis, pendeat ab vno, vel duobus, in quorum personas procuraciones omnes factæ reperiuntur, & victr isti gratificati remaneant, & nulla Regni gratia, adhibeatur, quod quotidie se exuiscerat, & toto corde fideliter procurat suo Regi inferuire? Iudicent hæc prudentes. Bene tamen video, quod multi me irridebunt, & hæc parui facient. Ego sum Iudex Supremus, Regens collateralis, illiusque Decanus! sed non erubescam dicere, quod omnium malorum causa sunt mali Iudices, & mali Consiliarij decipiunt Reges.] Hæc omnia Aponete; quæ, vt cum magno zelo, ita cum maiore veritate fuerunt dicta. Nam, quæ recta ratio poscit, vt duo, vel tres in parlamento possint concludere, quidquid velint, in damnum, & perniciem totius Regni, & Vniuersitatum? Exterminetur igitur hic abusus.*

RESOL. XIX.

An Procuratores in Parlamento sedere debeant, vbi eorum Barones sedere deberent, si in Parlamento adessent?
Et an saltem inter Procuratores sit differentia vt procedant secundum qualitatem suorum principatum?
Ex part. 1. tractat. 3. Refol. 28.

Tome VII.

§. 1. **R**espondeo negatiue, cum Aponete *decis. 12. num. 15.* vbi ex Marino Freccia determinat, quod Procurator in Parlamento generali non debet in eodem loco sedere vbi Baro suus principalis sedere deberet, nec præcedentiam aliquam præterdere potest in voce danda. Verum est, quod inter Procuratores sit differentia, vt procedat secundum qualitatem suorum principatum: & sic ait in casu simili fuisse determinatum à Consilio Collaterali in Parlamento factò Neapoli, ann. 1602. die 16. Nouembr. in quo Princeps Cariati comparauit, qui præcedit Principem Cafertæ, tanquam antiquior: sed Princeps Cafertæ erat Balus Principis Sulmonis, qui præcedit Principem Cariati: & tamen, licet Balus dicti Principis non præcessit; at sedem habuit post Principem Cariati.

RESOL. XX.

An si aliquis intret in Parlamentum tanquam Procurator, possit rogatus substituere alterum in procuratorem? Ex p. 1. tr. 3. Ref. 8.

§. 1. **A**sterunt mihi, casum hunc frequenter accidere: nam videntes aliqui, Procuratorem alicuius Vniuersitatis timorata conscientia, non concurrere ad aliquam rem iniustam in parlamento tractandam, rogant illum, vt alium in Procuratorem substituat, qui postea iniquis eorum placitis libenter adhærebit. Et ideo ad quæstionem negatiue respondeo; nam, licet Procurator cum potestate substituendi, virtute potestatis ei tradita, non teneatur de facto Procuratoris substituti, quia videtur hic Procurator constitutus à domino, mediante persona Procuratoris, vt dicit Gloss. in *cap. 1. de Procurat. in 6.* & in specie tenet Salic. in *l. quod quis, Cod. de Procw. 9. §.* tamen hæc omnia intelligenda sunt, vt aduertit Vincent. de Franc. *tom. 1. decis. 212.* si aliqua culpa Procuratori substituenti imputari non potest: quod accidit in casu nostro. Nam Procurator, qui vult substituere, cognoscit iniustitiam donatiui, vel rei in Parlamento tractandæ; & videt, quod requiritur substitutio procurationis, in alterius personam, in damnum Regni, & illius Vniuersitatis, de qua extat Procurator: ergo illam faciendo peccabit.

Sup. hoc infra lege doctrinam, Ref. 29. ante medium.

RESOL. XXI.

An Procuratores, & alij intrantes in Parlamentum debeant proponere aliquid, licet ab illo, qui caput est Parlamenti non proponatur? Ex part. 1. tract. 3. Refol. 9.

§. 1. **R**espondeo affirmatiue: debent enim exponere necessitates Vniuersitatum, & totius Regni, an habeant vires soluendi donatiuum, de quo agitur; debent rationes pro eorum voto declarare etiam si alij contrarium sentirent: nam, vt obseruat Molfesius in *summa, tom. 1. tractat. 6. capit. 16. numer. 119.* forsitan vota sua mutabunt. [*Et ita scio, ait ille, pluries euenisse, etiam in Viris supremis, & regentibus Regiam Cancellariam Consiliariis, & aliis supremis Officialibus, qui (vt mihi retulit Franciscus Aponete) accesserunt cum votis scriptis ad iudicandum pro certa parte, & postea audierunt quendam Officiale inferioris doctrinæ, & experientia: & nihilominus audita relatione illius, & consideratis eius rationibus, mutauerunt*

I 3 vota